

HVORDAN FORTÆLLER MAN, AT MAN ER TIL

Eller: kan generthed betale sig ?

Tekst Eivind og Bodil Lange | **Foto** Sir Stefan

Eivind:

“At fortælle sine omgivelser, herunder sin eventuelle partner, at man er til SM, kan for nogle være forbundet med store vanskeligheder. Ofte begrundes disse vanskeligheder med frygt for omgivelsernes manglende accept, eller ligefrem repressalier. Nogle frygter ligefrem at skulle vinke farvel til livsledsager og børn, og vælger derfor at lægge låg på deres seksualitet, eller de dyrker den i smug. Andre springer måske først ud af skabet, når forholdet alligevel er gået i vasken. Men selv da er der nogle, der holder kortene meget tæt til kroppen.

Hvis vi ser på, hvilke mennesker der omgiver os, kan vi i denne sammenhæng groft opdele dem i tre grupper: Familie – herunder partner; venner og bekendte; og arbejdsplads. Endelig en fjerde og ofte overset faktor: Æn selv.

At skue indad

For at starte med det sidste: Hvis man har en drøm om, at omgivelserne skal acceptere ens seksualitet, at man kan være åben om den - hvilket i øvrigt forøger antallet af mulige partnere, der deler ens interesse, betydeligt - og at man kan håndtere eventuelle negative reaktioner, så er det af afgørende betydning, at man først fremmest accepterer sig selv. Gør man ikke det, kan man næppe forvente, at omgivelserne vil.

Familien

Hvad familien angår – så kan man som bekendt ikke vælge sin familie - man kan eventuelt vælge den fra - men man kan vælge sin partner med omhu. Det er derfor afgørende, at man så tidligt som muligt, når et forhold indledes, melder klart

ud. Dels vil smerten trods alt være mindre, hvis han/hun løber skrigende væk, inden forholdet er blevet ordentligt cementeret, end hvis det er et “gammelt” forhold, der pludselig eksploderer, fordi man ikke længere kunne holde låget på plads.

Venner og bekendte – og taktik

Omkring venner og bekendte vil jeg anbefale en taktik, jeg med fordel selv har anvendt. Kendere af det japanske spil GO vil nikke genkendende. Første forudsætning er, at der er mindst én anden, der kender til det, der indtil nu har været din hemmelighed. Den anden forudsætning er et rimeligt tvangsfrit socialt samvær. Taktikken består derefter i sin enkelthed i at være i flertal. Vi forestiller os, at du sidder sammen med en god ven, der ved, at du er til SM, og som accepterer det, sammen med en tredje, der ikke ved det. Ved en passende lejlighed lader du så bomben springe. Den førhen uvidende vil være i mindretal, og vil derfor være mere tilbøjelig til også at acceptere. Med andre ord: Du har nu 3 felter på spillepladen i stedet for 2. Og således videre. Til sidst behøver du ikke anvende den mere, da det er blevet almen viden og accepteret, at du er til SM.

Jeg har selv med held anvendt denne taktik - og så lidt statistik: Mellem 1/4 og 1/3 af dem, der blev udsat for den, viste sig – nogle først senere - selv at være til en eller anden form for SM – og det er vel at mærke mennesker, jeg kender fra andre sammenhænge og har forbindelse til udenfor SM-miljøet. De resterende får et tomt og uinteressert udtryk, hvis samtalen på et tidspunkt skulle falde på emnet – men de accepterer det. Og særligt omkring mænd:

- Vi lægger lige den politiske korrekthed til side et øjeblik - hvis man fortæller at man er til SM, får man hurtigt ry for at være lidt af en buk – blandt mænd! Denne gulerod kan jo så fortæres af dem, der måtte finde behag deri.

Arbejdspladsen

Endelig det emne, hvor der nok er flest kvababbelser: Arbejdspladsen. Selvsagt er det ikke morsomt at forestille sig indtægt, socialt omdømme i videre forstand, karrieremuligheder m.v. blive bragt i fare, blot for at kunne være ærlig over for sig selv og sine omgivelser. Til det vil jeg sige: Vær ærlig! Som Justine så rammende siger andetsteds i bladet: “Livet bliver ikke genudsendt” - eller måske har jeg bare en dårlig hukommelse...

Jeg siger ikke, at man partout skal kende dine seksuelle præferencer på din arbejdsplads. Men det er nu engang lettere at fortælle sandheden, end det er at skulle holde regnskab med, hvor og hvornår man har løjet; og set i bagklogskabens ulideligt klare lys: Katten slipper altid ud af sækken på et eller andet tidspunkt – så hellere på tider og steder, hvor man dog har nogen kontrol over forløbet. Men at være sadomasochist er ikke ensbetydende med, at man tidligt og silde underholder Gud og hvermand med sine seksuelle eskapader. Folk, der er til vaniljesex, går jo heller ikke almindeligvis rundt og underholder omgivelserne med, om de boller på langs eller på tværs i dobbeltsengen.

Bodil: Medmenneskers venlighed

For efterhånden mange år siden meldte jeg mig ind i foreningen SMil, og jeg blev ef-

ter nogen tid spurgt, om jeg ville stille op til nogle billeder til bladet. Det sagde jeg ja til. På det tidspunkt delte jeg bolig med min mor. Jeg gjorde til alt held det, at jeg orienterede hende om mit forehavende, for der skete det, da bladet udkom med mig på forsiden, at et "venligt medmenneske" smed det ind til hende gennem brevsprækken i nattens mulm og mørke. Jeg havde selv valgt, at hun ikke skulle se mit eksemplar af bladet. Her kunne der være skabt en masse ballade, men ved min åbenhed skete det ikke.

Min erfaring siger mig, at hvad omgivelserne alligevel på et eller andet tidspunkt finder ud af, kan de lige så godt høre fra mig; så har de også mulighed for at stille spørgsmål.

Da vi besluttede at skrive dette indlæg forespurgte vi familiemedlemmer, om de ville give et skriftligt bidrag. Nogle var så venlige at gøre sig den ulejlighed – de kommer her:

Mosterens beretning

Min første reaktion, da Søs fortalte om SM og foreningen, var bekymring for hendes ve og vel. Kunne hun risikere at komme til skade, blive misbrugt o.s.v.?! På daværende tidspunkt var der megen omtale i tv og aviser, hvor nogle var kommet slemt til skade – eller ligefrem mishandlet til døde.

Søs opfattede vi på daværende tidspunkt som lidt naiv, men også meget grænseoverskridende. Hun ville provokere, men hvem?

Jeg kan huske, at jeg inviterede Søs ud en sommerdag, hvor vi sad i haven og slikkede sol.

Her fortalte hun meget detaljeret om SM, foreningen m.v. Jeg kan huske, at jeg spurgte meget, gik tæt på, og blev beroliget, da hun fortalte om Jeres regler om den enkelte, og om, hvad den enkelte ville gå med til. Der faldt en sten fra mit hjerte.

Til familiesammenkomster fortalte Søs vidt og bredt om sin interesse. Jeg kan huske, at fætter Henrik sagde til mig: "Det er interessant og egentlig modigt at fortælle om, men samtidig også voldsomt og rigeligt - jeg fortæller jo ikke om mit sexliv, og slet ikke så detaljeret." På samme måde havde jeg det faktisk selv.

Denne form for udbredelse er dog aftaget kraftigt. Så vidt jeg bemærker, fortæller I nu kun, hvis I skal lave et eller andet i eller for foreningen.

Min egen mening om det at være sadomasochist er ganske afslappet.

Folk må selv om, hvad de foretager sig i fritiden, og

tro på hvad de vil, så længe, de ikke forsøger at omvende mig.

Jeg har ingen problemer med at fortælle omgangskreds og kolleger om, at jeg har familiemedlemmer, der er til SM - det viser sig jo netop ofte, at andre også kender nogen, der falder udenfor normen - hvad det så end er.

Om det er medlemskabet i SMil, eller hvad, så opfatter jeg Søs som mere harmonisk og udadvendt i dag - der er sket en god udvikling.

Broderens beretning

Første gang det gik op for mig, at min søster har et anderledes sexliv, var faktisk da vores familie begyndte at behandle mig anderledes ...

Jeg var i min ungdom lidt kriminel, så der var ingen i familien, der skulle have noget med mig at gøre.

Da min søster så stod frem som medlem af SMil, var jeg ikke længere den mest underlige i familien, og jeg havde jo set et og andet på min vej gennem nattelivet, så nu var det lige pludselig mig, de kunne spørge ud om hende den underlige, som åbenbart ikke havde fået nok tæsk hjemme.

Jeg tror, at der har været mange i familien, der har villet spørge ind til, hvad det var hun gik og lavede; men deres blufærdighed holdt dem tilbage. Når noget er ukendt, er man jo tilbøjelig til at tage afstand; så gør man ikke noget galt.

Så jeg har set det som lidt af en hjælp, at hun stod frem og tog noget af opmærksomheden væk fra mig.

Jeg har altid beundret hende for hendes mod til at stå frem, og ikke som andre, prøve at skjule, hvem hun i virkeligheden er.

Folk må efter min mening dyrke den form for sex, de lyster, bare de ikke stopper mig i at få udlevet mine drømme på det område. Så længe min søster har det godt med det, er det ikke noget jeg på nogen måde kan eller vil blande mig i.

Åbenhjertighed gør livet lettere

Mange mennesker lever et godt liv i åbenhed, og uden at lægge skjul på deres lyst til SM. Konklusionen på denne samling af udtalelser må være, at hvis man er modig og vejer tingene op mod hinanden, kan det indimellem betale sig at sætte en smule på spil, for at vinde så uendeligt meget igen.

